

LAHNAJÄRVEN OSAKASKUNTA

40 VUOTTA

**JUHANI RANTALAIHO
2015**

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO

2. LAHNAJÄRVEN KALASTUSKUNNAN JÄRJESTÄYTYMINEN

3. TOIMIHENKILÖT

4. LAHNAJÄRVEN KALASTUSKUNNAN/OSAKASKUNNAN TOIMINTA

- TOIMINTA VUOSINA 1975-1980

- TOIMINTA VUOSINA 1981-1985

- TOIMINTA VUOSINA 1986-1990

- TOIMINTA VUOSINA 1991-2004

- TOIMINTA VUOSINA 2005-2014

JOHDANTO

Kalastamista on hallinnoitu jo ainakin 1400-luvulta lähtien. Ihmisten kalastusoikeus oli lujasti kiinni maanomistuksesta jo silloin ja sitä se on vieläkin. Tässä suhteessa muutosta ei kovinkaan paljon ole tapahtunut.

Vuonna 1902 laadittiin ensimmäinen Suomea koskeva varsinainen kalastuslaki Suomen olleessa vielä silloin Venäjän vallan alla. Tällöin Suomen väestö jakaantui melko jyrkästi kahtia – maata omistaviin ja maattomiin ihmisiin. Tässä laissa perustettiin Suomeen kalastuskuntaorganisaatio, joka antoi täyden vallan kalavesien omistajille eli käytännössä kalavesien ympärillä oleville maan omistajille.

Kyseiseen lakiin kuitenkin jo silloin säädettiin pykälä, jonka mukaan koko talonväki sai onkia ja kalastaa koukuilla kalaveden osakkaan järvessä, vaikka talon palvelusväki ei maata tai metsää kyseisessä kylässä omistanutkaan.

Vuonna 1941 talvisodasta johtuen säädettiin ns. jokamiehen kalastuslaki, jonka mukaan kaikki suomalaiset saivat kalastaa kotitarpeisiin niin paljon kaloja, kuin he tarvisivat. Siirtolaiset saivat lisäksi oikeuden kalastaa myyntiä varten.

Poikkeuslaki oli kuitenkin vesialueiden omistajien mielestä omaisuuden luokkaamista. Lisäksi omistajat pelkäsivät, että kalat loppuvat tätä menoa Suomen järvistä, jos kaikki siirtolaiset saavat kalastaa ”ammattimaisesti”. Samalla kuitenkin ammattikalastus tehtiin luvanvaraiseksi. Tämä ns. jokamiehen kalastuslaki kumottiin vuonna 1948, jolloin palattiin ”takaisin normaaliin päiväjärjestykseen.”

Vuonna 1951 kirjoitettiin jälleen uusi kalastuslaki. Se oli tyypiltään suunnilleen samanlainen ja se korosti edelleen omistajan vahvaa asemaa kalastamisessa sekä yleensä kalojen käytössä. Tällöin säädettiin myös kalastuskuntien perustaminen pakolliseksi – tosin sitä säännöstä ei joka kunnassa täysin noudatettu. Uuteen lakiin kirjoitettiin myös pykälä, joka oikeutti jokaisen kuntalaisen onkimaan. Samalla velvoitettiin kalastuskuntia myymään kohtuuhintaisia kalastuslupia kalastuskuntaan kuulumattomille kyläläisille.

Vuonna 1982 säädettiin jälleen uusi kalastuslaki. Se ei kuitenkaan tuonut suuria periaatteellisia uudistuksia mukanaan. Tosin laki painottui enemmän kalavarojen hyödyntämiseen kuin ennen, jolloin enää enää oli pelätty kalavarojen loppumiseen.

Uudessa laissa on mm. mainittu läänikohtaisten pilkki- ja onkimislupien perustaminen. Lisäksi uusi laki on joissakin tapauksissa tuonut esille kalavesien omistajien ja vapaa-ajan kalastajien erilaiset intressit esim. viehelupien läänikohtaisuudesta.

Uusi kalastuslaki tulee voimaan 1.1.2016. Sekään ei nähtäväsi tuo tullessaan mitään järkyttäviä uudistuksia, vaan laki säilyy hyvin perinteisenä ja muuttumattomana. Vanhaa hyväksi todettua tapaa on kiltisti seurattu ja tällä tavalla ammattikalastajat ja vapaa-ajan kalastajat sekä myös vesien omistajat voivat nukkua yönsä rauhassa.

LAHNAJÄRVEN KALASTUSKUNNAN/OSAKASKUNNAN

HISTORIA 1975-2014

LAHNAJÄRVEN KALASTUSKUNNAN JÄRJESTÄYTYMINEN

Varsinais-Suomen Kalastajaliiton arkistosta löytyi ainoastaan yksi merkintä Lahnajärven kalastuskunnasta, jossa mainittiin kalastuskunnan pitäneen jonkinlaisen kokouksen vuonna 1952. Kuitenkaan Turun ja Porin lääninhallituksessa ei ole minkäänlaista merkintää mainitusta kokouksesta eikä lääninhallitukseen ole myöskään lähetetty Lahnajärven kalastuskunnan sääntöjä.

Kalastuskunnan on näin ollen ensin järjestäydyttävä ja hyväksyttävä itselleen säännöt, jotta se voi aloittaa toimintansa. Tämän johdosta Juhani Rantalaiho toimitti Suomensjärven kunnan kunnanhallitukselle 29.8.1973 kirjeen, jossa pyydettiin kunnanhallitusta nimeämään henkilö suorittamaan järjestelyt ja tehtävät Lahnajärven kalastuskunnan saattamiseksi toimintakykyiseksi. Näin oli Kalastuslain mukaan tehtävä, jotta kunnanhallituksen nimeämä henkilö voisi kutsua kalaveden osakkaat kokoukseen päättämään kalastuskunnan järjestäytymisestä.

Kunnanhallitus päätti pitämässään kokouksessa 30.8.1973 nimetä tehtävään Aino Rantalaihon. Aino Rantalaiho antoi tämän jälkeen käytännön tehtävät Juhani Rantalaihon suoritettavaksi.

Tämän jälkeen, 28.3.1974, Juhani Rantalaiho toimitti kunnanhallituksen puheenjohtaja Uuno Äyräkselle kirjeen, jossa Rantalaiho pyysi Äyrästä kutsumaan Varsinais-Suomen Kalastajaliiton toiminnanjohtaja Johannes Pelkosta kalastuskunnan perustavaan kokoukseen, jotta kalastuskunnan järjestäytyminen saataisiin tällä tavalla asiantuntijan avustuksella oikein suoritettua.

Uuno Äyräs pyysikin Johannes Pelkosta olemaan läsnä Lahnajärven järjestäytymiskokouksessa ja pyysi Pelkosta samalla kokouksen kokoonkutsujaksi.

Järjestäytymiskokous pidettiin 11.6.1974 ravintola Matkamannan kokoustiloissa ja kokouksen puheenjohtajana toimi toiminnanjohtaja Johannes Pelkonen.

Järjestäytymiskokouksessa olivat läsnä: toiminnanjohtaja Johannes Pelkonen, kaupallinen johtaja Olavi Nikki, johtaja Uuno Sainio, tullitarkastaja Olli Rantalaiho, maanviljelijä Esko Ylenius, työmies Kalevi Ahola, laitosemäntä Ritva Avoranta, talonmies Aarne Avoranta, autonkuljettaja Kauko Mäntylä, jaostopäällikkö Esko Kalervo ja komisario Juhani Rantalaiho. Tässä kokouksessa hyväksyttiin myös kalastuskunnan säännöt sekä valittiin kalastuskunnan väliaikaiseksi puheenjohtajaksi Juhani Rantalaiho ja varapuheenjohtajaksi Uuno Sainio.

Näiden toimenpiteiden jälkeen Lahnajärven kalastuskunta oli järjestäytynyt ja sen varsinainen toiminta alkoi seuraavana vuonna, kun kalastuskunnalle valittiin johtokunta ja puheenjohtaja.

TOIMIHENKILÖT

Puheenjohtaja/sihtteeri

Juhani Rantalaiho 1974-

Varapuheenjohtaja

Uuno Sainio 1974
Tauno Auvinen 1975-1979
Risto Ylenius 1980-

Taloudenhoitaja

Esko Ylenius 1975-2013
Irma Ylenius 2014-

Muut hallituksen jäsenet

Uuno Sainio 1975-1976
Viljo Helenius 1975-1986
Erkki Leijola 1977-1988
Ritva Avoranta 1987-
Martti Miettinen 1987-1890
Pasi Vaara 1989-1992
Risto Heino 1991-
Kaisu Niemelä 1993-2003
Raimo Niemelä 2004-

Tilintarkastajat

Reino Tähtinen 1975-2006
Matti Vuorela 1975-1980
Jarkko Rantalaiho 1981-
Juha Metsänoja 2007-

L-S Kalatalouskeskuksen hallituksen jäsen/varajäsen)

Juhani Rantalaiho 2003-2005 (jäsen)
Nina Rantalaiho-Kulo 2006-2010 (jäsen)
Nina Rantalaiho-Kulo 2011- (varajäsen)

LAHNAJÄRVEN KALASTUSKUNNAN VARSINAINEN TOIMINTA

Toiminta 1975-1980

Lahnajärven kalastuskunnan ensimmäinen varsinainen vuosikokous pidettiin ravintola Lentävässä Lautasessa 20.4.1975. Kokouksessa oli läsnä lähes 20 henkilöä ja tällöin myös valittiin kalastuskunnan ensimmäinen johtokunta ja puheenjohtaja. Puheenjohtajaksi valittiin Juhani Rantalaiho, varapuheenjohtajaksi Tauno Auvinen, rahastonhoitajaksi Esko Ylenius ja muiksi jäseniksi Uno Sainio ja Viljo Helenius. Tilintarkastajiksi valittiin Matti Vuorela ja Reino Tähtinen.

Tässä ensimmäisessä kokouksessa päätettiin myös, että otetaan yhteyttä naapurikalastuskuntiin, jotta voidaan sopia yhteisistä pelisäännöistä mikä kalastuskunta mitään järveä hoitaa, sillä mm. Lahnajärvi kuuluu kahteen kalastuskuntaan ja Salmijärvi jopa kolmeen kalastuskuntaan. Jäsen- ja pyydysmaksuja alettiin kerätä heti, jotta kalastuskunnalla olisi edes hieman käyttövaroja toimintaansa varten. Samalla myös päätettiin, ettei kalastuskunnan puheenjohtajalle eikä hallitukselle makseta minkäänlaisia palkkioita toiminnastaan ja tämä päätös pitänyt jokaisessa vuosikokouksessa tähän päivään saakka.

Hyvä yhteistyö Salmijärvi-Seuran ja Lahnajärven kanssa alkoi heti vuonna 1976, jolloin Salmijärvi-Seura lupautui hankkimaan kalanpoikasia ainakin Salmijärveen ja Tyystiöön, koska kalastuskunnan rahavarat olivat vielä silloin hyvin pienet. Myös muiden kalastuskuntien kanssa oli päästy sopimukseen siten, että Lahnajärven kalastuskunta hoitaa kokonaan Lahnajärveä, Salmijärveä Tyystiötä ja Kaituria sekä Siittonjärveä yhdessä Sammatin Kiikalan kalastuskunnan kanssa. Vuoden 1976 vuosikokous velvoitti kalastuskunnan hallitusta pitämään huolta kaikkien kalastuskunnan järvien vesien puhtaudesta ja kiinnittämään yleensäkin huomiota luonnonsuojeluun kaikissa toimissaan. Erityisesti oli seurattava ravintola Matkamannan päästöjä Lahnajärveen.

Sorsan metsästys päätettiin myös kieltää Lahnajärven kalastuskunnan alueella jo vuonna 1976 ja se kieltö on edelleen voimassa. Tällöin aloitettiin myös erilaisten pyydysten, kuten verkkojen, käyttäminen kalastuskunnan järvissä. Kiellot ovat eri vuosina vaihdelleet aina tilanteen mukaan.

Kalastuksen valvontaa on suoritettu kaikilla kalastuskunnan järvillä, mutta sitä ei ole tarvinnut tehdä kovinkaan tehokkaasti, koska luvatonta kalastamista ei ole todettu tapahtuneen kuin muutaman kerran.

Ensimmäiset 1000 hauen poikasta saatiin istutettua Lahnajärveen vuonna 1978 ja Salmijärvi-Seura puolestaan istutti Salmijärveen ja Tyystiöön hauen poikasia omaan laskuunsa. Seuraavana vuonna myös Lahnajärveen, Kaituriin ja Tyystiöön istutettiin lahnan ja hauen poikasia yhteensä 1900 kappaletta.

Vuonna 1979 kalastuskunta pyydysti Lahnajärvestä Varsinais-Suomen Kalastajaliitolta vuokraamalla paunetilla, eräänlaisella suurikokoisella rysällä, ns. roskakalaa, pieniä särkiä, ahvenia ja kiiskejä, useita satoja kiloja.

Samoin vuonna 1979 Lahnajärven kalastuskunta hyväksyttiin Varsinais-Suomen Kalastajaliiton jäseneksi.

Toiminta vuosina 1981-85

Toimintaa jatkettiin edellisten vuosien tapaan istuttamalla kalan poikasia, rapuja ja seuraamalla saaliita ja tietysti tarkkailemalla kalastuskunnan järvien vesien puhtautta. Ainoastaan Lahnajärven kohdalla on ollut pientä huolta mm. kesäisestä levän muodostuksesta, mutta kalan saaliisiin se ei ole ilmeisesti juuri lainkaan vaikuttanut, sillä saaliit, varsinkin hauen, ovat olleet kohtuullisen hyviä.

Vuosien 1980-1985 aikana Lahnajärven kalastuskunnan järviin istutettiin yhteensä 9300 kalan poikasta, joista 300 oli mm. karppeja. Siitoinjärven ranta-asukkaat olivat 1980-alussa huomanneet hälyttäviä merkkejä Siitoinjärven alkavasta rehevöitymisestä ja he perustivatkin Siitoinjärvi-toimikunnan.

Toimikunnan pyynnöstä Helsingin yliopiston limnologian laitos suoritti vuonna 1980 Siitoinjärven vesitutkimuksen ja samana vuonna myös suoritettiin rantatilojen tarkastus sekä kiellettiin mattojen ym. pesu rantalaitureilla. Tutkimustulokset eivät kuitenkaan olleet niin huonoja, kuin alun perin luultiin.

Toimikunta otti yhteyttä myös Lahnajärven kalastuskuntaan, jotta kalastuskunta omalta osaltaan huolehtisi Siitoinjärven kala- ja rapukannan säilyttämisestä ja elvyttämisestä, koska sillä on merkitystä järven puhtauteen. Muutaman vuoden kuluttua tilanne oli kuitenkin jo hallinnassa, joten kalastuskunnan ei sillä kertaa tarvinnut kuin istuttaa Siitoinjärveen hauen poikasia ja seurata järven veden kehitystä.

Vuoden 1982 marraskuussa Lahnajärven kalastuskunta sai kirjeen ravintola Matkamannalta, joka sijaitsee Lahnajärven rannalla. Kirjeessä pyydettiin Lahnajärven kalastuskuntaa vuokraamaan Matkamannalle 2 hehtaarin suuruinen vesialue ns. vesihiihtorataa varten. Vuokra-aika olisi 7 vuotta.

Kirjeen johdosta Lahnajärven kalastuskunta ja Taipale-Laidikkeen kalastuskunta pitivät yhteisen kokouksen 27.11.1982 ravintola Matkamannan takkahuoneessa. Asiasta ei kuitenkaan vielä silloin tehty päätöstä. Ravintola Matkamanna lupasi hankkia tarvittavat vesialueluettelot kalastuskunnalle, jotta me voisimme päättää asiasta ylimääräisessä yleisessä kokouksessa, jossa saattaa tulla äänestyspäätös. Vesialueen vuokraamisesta eivät nimittäin kaikki osakkaat ole samaa mieltä. Osa osakkaista kannatti vesialueen vuokraamista, koska siitä saatavat tulot olisivat tervetulleita kalastuskunnalle. Toisen puolestaan pelkäsivät, että kyseinen vesihiihtorata voisi jotenkin sekoittaa koko järven veden ja radasta ehkä olisi haittaa järven kala- ja rapukannalle.

Matkamanna aloitti keväällä 1983 vesipuistotoiminnan Lahnajärven rannalla Matkamannan edustalla, mutta vesihiihtoradan tekemistä se vielä miettii. Kesän 1983 aikana vesipuistossa kävijöiden määrä nousi yli 70 000 tuhannen, joten melkoinen vilskettä puistossa oli käynyt. Mitään suurta näkyvää haittaa vesipuistotoiminnasta ei Lahnajärven näkynyt, mutta vähitellen veden laatu alkoi hieman muuttua sameammaksi. Tästä seikasta kalastuskunta oli huolissaan.

Kalastuskunnan uusien sääntöjen laatimisen aika oli vuonna 1985. Ylimääräinen yleinen kokous pidettiin 9.11.1985 ravintola Matkamannassa ja kokouksessa oli mukana myös toiminnanjohtaja Johannes Pelkonen. Uudet säännöt oli lainmuutosten takia laadittava ja ne hyväksyttiin tässä kokouksessa.

Toiminta vuosina 1986-1990

Lahnajärven kalastuskunnan toiminta jatkui vilkkaana myös vuosina 1986-1990. Erityisesti vuonna 1986 tietojen vaihto Siittonjärvi-toimikunnan ja Lahnajärven kalastuskunnan välillä oli vilkasta, koska toimikunta oli edelleen huolestunut Siittonjärven rehevöitymisestä. Vuonna 1986 otettiin jälleen vesinäytteet Helsingin yliopiston limnologian laitoksen toimesta. Edellisiin vuosiin verrattuna (1968, 1971 ja 1980) järven tila näytti kuitenkin pysyneen suunnilleen ennallaan. Ravinnepitoisuuksien (fosfori ja typpi) arvot olivat alhaisia kuten myös raudan. Limnologi Pasi Lehmusluoto kuvasi järveä mahdollisesti lievästi reheväksi ja hänen mukaansa oli suositeltavaa seurata järven tilaa noin viiden vuoden välein.

Villiminkkejä alkoi myös jo vuonna 1986 ilmestyä Lahnajärven ja Salmijärven rannoille. Tästä syystä kalastuskunta hankki minkinpyydyksiä ja niillä yritettiin minkkejä pyydystää, mutta huonolla tuloksella – pyydyksiin ei mennyt yhtään minkkiä. Sitä vastoin läheisellä Tauno Auvisen lohilammella onnistuttiin tappamaan kaiken kaikkiaan viisi minkkiä. Vähitellen vuosien varrella minkkihavainnot kuitenkin loppuivat eikä niitä ole enää juurikaan näkynyt Lahnajärven kalastuskunnan alueella.

Vuosien 1986-1990 aikana Lahnajärven kalastuskunnan järviin istutettiin jälleen melkoisesti kalan poikasia, yhteensä 9500 kappaletta. Kalan poikasia istutettiin kalastuskunnan järviin vuosien varrella jo melkoisesti ja ne tuntuivat viihtyvän järvissämme, sillä saaliit paranivat selvästi.

Lahnajärven rannalla sijaitsevalla Nokian leirintäalueella kalastuskuntamme vietti myös muutamia mukavia saunailtoja 1980-luvun lopulla ja 1990-luvun alussa hyvän saunan, ruoan ja juoman merkeissä.

Kalastuskunnan jäsenmaksuista luovuttiin vuonna 1987, koska kalastuskunnan rahavarat olivat nousseet riittäviksi, jotta tarvittavat kalojen istutukset voitiin hyvin suorittaa. Tämän jälkeen jäsenmaksuja ei enää ole kerätty lainkaan kalastuskunnan osakkailta.

Vuonna 1988 Sammatin kunnan Kiikalan kalastuskunta esitti Lahnajärven kalastuskunnalle selkeän ehdotuksen, miten yhteistoiminnassa hoidettaisiin Siittonjärveä. Lahnajärven kalastuskunta suostui Kiikalan kalastuskunnan ehdotukseen ja näin ollen molempien kalastuskuntien osakkaat voivat kalastaa koko järvessä ja kukin osakas ostaa pyydysmerkkinsä omalta kalastuskunnaltaan ja että kalojen ja rapujen istutukset tehdään hyvässä yhteistyössä.

Vuosien 1986-1990 aikana vuosittain Lahnajärven jäällä pidettiin pilkkikilpailuja, jolloin myös ns. roskakalaa saatiin hieman vähennettyä.

Uuden lain tullessa voimaan vuonna 1988 perustettiin kalastusalueita ja näin ollen Lahnajärven kalastuskuntakin on kuulunut siitä lähtien Salon Seudun kalastusalueeseen.

Vuonna 1989 kalastuskunta aloitti myös kalastuskunnan järvien vesien laadun entistä tarkemman seuraamisen, mikä koski erityisesti Lahnajärveä ja Matkamannan likavesiputken toimintaa. Samalla tehostettiin kalastuksen valvontaa, koska useiden viime vuosien aikana kalan poikasia on järviin istutettu melko runsaasti ja näin ollen kalastaminen on myös lisääntynyt selvästi.

Toiminta vuosina 1991-2004

Lahnajärven kalastuskunnan toiminta jatkui niin kuin aikaisemminkin eli kalan poikasia istutettiin edelleen kalastuskunnan järviin sekä tarkkailtiin järvien vesien laatua sekä seurattiin myös rapukannan kehitystä järvissä. Järvien tila todettiin suhteellisen hyväksi, sillä ainoastaan Lahnajärnessä huolen aiheena oli silloin tällöin esiintyvä pintalevä elokuun tienoilla.

Pientä huolta aiheutti myös Salmijärven ja Tyystiön välinen pieni vedenjuoksutuskiista, joka kuitenkin saatiin sovittua lääninhallituksen päätöksellä lopullisesti vuonna 1991. Myös Kajturin järven ja ns. vanhan myllärin paikan välillä oli kiistaa veden juoksutuksesta, mutta sekin kiista saatiin lopuksi rauhallisesti sovittua. Kalastuskunnan edustaja kävi myös asiaa sovittelemassa molemmissa tapauksissa.

Varsinais-Suomen kalatalouskeskuksen henkilöt Petri Rannikko ja Ville Salonen kävivät vuonna 1991 suorittamassa Salmijärnessä koeravustuksen. Rapukanta oli suhteellisen hyvä ja varsinkin ravun poikasten määrä oli suuri, joten tulevaisuus näytti hyvältä. Kalastuskunta esitti tällöin kalastuskunnan osakkaille kehotuksen, ettei rapuja pyydystettäisi lainkaan myyntitarkoitukseen, vaan ainoastaan omaan käyttöön.

Vuosien 1991-1995 välisenä aikana istutettiin kalastuskunnan järviin yhteensä 4500 hauenpoikasta. Rapuja ei vielä tässä vaiheessa istutettu, vaikka rapukannan lisäämisestä usein keskusteltiinkin erityisesti Siitoojärven ja Tyystiön osalta.

Haukien määrän lisääntyminen näkyi erityisesti Lahnajärnessä ja Salmijärnessä. Lahnajärnessä varsinkin suurien haukien määrä oli selvästi lisääntynyt, sillä pyydyksiin jäi useita lähes 10 kilon suuruisia haukia.

Suuri rapukannan heikkeneminen havaittiin vuonna 1997 Lahnajärnessä, jolloin jo luultiin rapuruton iskeneen. Sen johdosta rapuja lähetettiin Eläinlääkintä- ja Elintarvikelaitoksen laboratorioon tutkittavaksi. Tutkituissa ravuissa ei kuitenkaan todettu rapuruttoon viittaavia muutoksia, vaan Psorospermium haeckeli-loisia, jotka saattavat heikentää ravun vastuskykyä erilaisten taudinaiheuttajia vastaan.

Vuonna 1997 virisi keskustelu kuhan poikasten istuttamisesta Lahnajärveen ja Salmijärveen, jota ei kuitenkaan heti toteutettu. Vasta vuonna 1999 Lahnajärveen istutettiin 1000 kuhan poikasta sen jälkeen, kun istuttamiseen oli saatu lupa. Tämä johtui siitä, että kalastuskunta päätti sitä ennen poistaa nuottaamalla ns. roskakalaa Lahnajärvestä, jota järvestä tuntui olevan melko paljon. Eräs syy nuottaamiseen oli myös se, että rapukannan radikaaliin vähenemiseen saattoi vaikuttaa Lahnajärven liiallinen rehevöityminen ja liian kalan poistaminen saattaisi olla hyväksi veden laadulle.

Riihimäen erämessuille kalastuskunta on järjestänyt matkoja kalastuskunnan osakkaille ja muillekin, jotka ovat olleet halukkaita matkalle lähtemään vuodesta 1999 lähtien.

Vuoden 1999 kesällä Lahnajärvi ensi kerran nuotattiin, jolloin särkiä ja pieniä ahvenia saatiin melkoinen määrä, sillä järvestä nousi kaiken kaikkiaan yli 13 000 kiloa tätä ns. roskakalaa. Nuottaaminen tuli kalastuskunnalle kalliiksi, mutta rahaa oli kuitenkin vuosien varrella säästynyt tarpeeksi.

Toiminta vuosina 2005-2014

Lahnajärven osakaskunta jatkoi toimintaansa innokkaasti. Kuhan- ja hauenpoikasia istutettiin sekä myös rapuja osakaskunnan eri järviin runsaasti, sillä Salon kalastusalue maksoi osakaskunnalle kuuluvat omistaja- ja viehemaksukorvaukset myös aikaisemmilta vuosilta saamatta jääneet kyseiset maksut.

Täpläräpuja alkoi ilmestyä jostain tuntemattomasta syystä Lahnajärveen vuonna 2005. Seuraavina vuosina suoritettiin koeravustusia osakaskunnan toimesta sekä myös Salon kalastusalueen toimesta. Muutamia täpläräpuja saatiin joka kerta pyydyksiin. Tämän johtosta Lahnajärven osakaskunta haki Salon seudun kalastusalueen isännöisijän, Olli Ylösen välityksellä vuonna 2010 lupaa täplärävun istuttamiseen Lahnajärveen Varsinais-Suomen ELY-keskukselta. ELY-keskus myönsikin luvan 19.5.2010, jonka jälkeen samana vuonna Lahnajärveen istutettiin 875 kappaletta täpläräpuja.

Vuonna 2006 Lahnajärven-Suomusjärven vesiensuojeluyhdistys ja Salmijärvi-Tyystiö-Kaituri-Seura tekivät mittavat suunnitelmat patojen ja alaiden rakentamisista. Perikkaan järvestä Lahnajärveen laskevaan ojaan oli suunnitteilla 2-3 metrin korkuinen pato ja yli puolen hehtaarin suurinen allas. Lisäksi Kaituri-järvestä Lahnajärveen laskevaan ojaan oli tarkoitus tehdä kaksi huomattavasti pienempää patoa. Suunnitelma kuitenkin raukesi, sillä maanomistajat eivät sallineet patojen rakentamisista.

Vuonna 2007 Lahnajärven-Suomusjärven vesiensuojeluyhdistyksen toimesta roskakalaa poistettiin Lahnajärvestä noin 2200 kiloa. Hoitokalastuksen suoritti Kari Kinnunen.

Syyskuun 27. päivänä 2007 vieraili Lahnajärvellä Etelä-Karjalan kalatalouskeskuksen toiminnanjohtajan Vesa Tiitisen johdolla 8-henkinen joukko kyseisen alueen osakaskunnista. Mukana oli myös edustaja Kaakkois-Suomen TE-keskuksesta. Yhteinen yli 3 tuntia kestänyt keskustelutilaisuus pidettiin Taukopaikka Lahnajärven ravintolassa.

Vuonna 2007 Varsinais-Suomen Työvoima- ja elinkeinokeskus myönsi luvan kuhan istutukseen Salmijärveen. Samana vuonna Salmijärveen istutettiinkin noin 900 kuhan poikasta, mutta ne eivät viityneet järvessä, koska niitä ei ole saatu saaliiksi istutuksen jälkeen lainkaan.

Taukopaikka Lahnajärvi lopetti vuonna 2009 toimintansa 56 vuoden jälkeen. Lopettamistilaisuudessa Lahnajärven osakaskunta luovutti Taukopaikan yrittäjäjohtajalle Eija Laakoselle kauniin kukkakimpun ja haukitaulun. Taukopaikka oli ollut osakaskunnan kokouspaikkana 33 vuotta ja kokouksissa aina oli ollut tarjolla hyvät kahvit, voileivät ja pullut yms.

Vuosien varrella osakaskunta on järjestänyt Lahnajärven jäällä on useita pilkkikilpailuja Varsinais-Suomen Vapaa-ajan Kalastajat ry:n toimesta, jonka kilpailutoiminnan puheenjohtajana on Jorma Juntunen Turusta. Lisäksi Lahnajärven osakaskunta on useana vuotena järjestänyt matkoja Riihimäen Erä-messuille.

Villimenkkejä on Lahnajärven rannoilla aina silloin tällöin nähty – viimeksi vuonna 2012. Niitä on yritetty pyydystää ns. minkkiloukuilla, mutta yhtään ei saatu loukkuihin menemään.

Koska yhteiskunta kehittyy monella tavalla, vuonna 2013 perustettiin Lahnajärven osakaskunnalle omat Kotisivut internettiin, Lahnajärven osakaskunta.com. Kotisivuilla ilmoitetaan mm. osakaskunnan yhteystiedot, vuosikokousten ajankohdat ja kalastukseen liittyvät tärkeät tiedotteet.

Vuonna 2015 syyskuussa aukaistaan ehkä jälleen vanha ”Matkamanna,” Taukopaikka Lahnajärvi” ja nyt uudella nimellä ”Rantaravintola Lahnajärvi”, jonka omistajia ovat nuoret Pia ja Marko Landen. Osakaskunnalla on vuosikymmenien ajan ollut hyvä yhteistoiminta kaikkien ravintolayrittäjien kanssa, jotta Lahnajärvi pysyisi puhtaana ja kalaisena sekä rannat kauniina.

Koko 40 vuoden aikana Lahnajärven osakaskunnan järviin on istutettu hieman yli 30000 kalapoikaa, haukia, kuhia, lahnoja ja myös karppeja. Myös jokirapuja ja täpläräpuja on istutettu noin 4000 kappaletta. Täpläräpuja on istutettu tosin vain Lahnajärveen.

Lahnajärven osakaskunnalla oli vuonna 2014 noin 120 osakasta ja osakkaitten määrä on vuosien varrella pysynyt lähes samana.

Nuottaamisen yhteydessä huomattiin, että kuhat olivat kasvaneet hyvin Lahnajärvessä ja niitä nousi nuotan mukana melko runsaasti. Ne kuitenkin heitettiin kaikki takaisin kasvamaan. Yhtään jo useita vuosia sitten istutettuja karppeja ei kuitenkaan nuottaan tullut eikä kukaan niistä ole nähnyt vilautakaan istuttamisen jälkeen.

Vuonna 2001 Lahnajärvestä poistettiin roskakalaa vielä 4 000 kiloa, jonka jälkeen päätettiin istuttaa uusia jokirapuja järveen. Vuonna 2002 Lahnajärveen sitten istutettiin rapuja noin 500 kappaletta.

Lahnajärven kalastuskunnan sääntöjä muutettiin kiireesti vuonna 2003 uuden yhteisaluelain mukaiseksi.

Mukana kokouksessa oli Seppo Kyllönen L-S Kalatalouskeskuksesta, sillä uusien sääntöjen laatimisessa oli syytä käyttää asiantuntijaa. Samassa yhteydessä Lahnajärven kalastuskunnan nimi muuttui Lahnajärven osakaskunnaksi. Kokous sujui hyvin ja uudet säännöt voitiin laatia nopeasti.

Samassa kokouksessa Kyllönen kertoi, että Salon Seudun kalastusalue ei ole maksanut kaikkia omistaja- ja viehekalastuskorvauksia vuosilta 1998-2003 alueen joillekin kalastuskunnille. Lahnajärven osakaskunnaltakin nämä puuttuivat, joten niitä vaadittiin tiukasti takautuvasti Salon kalastusalueelta.

Seuraavana vuonna Lahnajärven osakaskunnalle Salon Seudun kalastusalue maksoikin osan maksamattomista korvauksista, johon kalastuskunta sitten lopulta tyytyi. Vuoden 2003 talvi oli ankara kalojen ja myös rapujen osalta. Järvien vesien pinnat olivat kuivan syksyn takia hyvin alhaalla ja järvet myös jäätyivät syksyllä 2002 jo lokakuussa, jolloin Lahnajärven osakaskunnan järvistä Tyystiö koki melkoisen kalakuoleman. Keväällä 2003 jäiden sulettua, kuolleita kaloja nousi pinnalle melkoinen määrä. Rannoilla näkyi myös kuolleita rapuja ja sammakoita. Rantojen asukkaat keräsivät kuolleet eläimet pois järvestä ja hautasivat ne maahan. Muissa kalastuskunnan järvissä onneksi tällaisilta kalakuolemilta vältyttiin.

Kuitenkin Lahnajärvestä ja Salmijärvestä katosivat tällöin ravut lähes kaikki ja sammakkoja ei juuri näkynyt myöskään Salmijärven rannoilla. Syytä ei varmuudella saatu selville. Jotkut olivat sitä mieltä, että järvivesien ollessa kovin matalalla, niin ravut eivät ymmärtäneet lähteä pois koloistaan, vaan jäätyivät kuoliaiksi. Toiset eivät siihen selitykseen uskoneet lainkaan, vaan sanoivat rapuruton tappaneen ravut.

Vuonna 2005 Lahnajärveen istutettiin jälleen 1000 kuhan poikasta, Tyystiöön 500 hauen poikasta ja Siittonjärveen 400 rapua. Ravut oli alun perin tarkoitettu istutettavaksi Lahnajärveen ja Salmijärveen. Salon Seudun kalastusalueen toimesta tehtiin vuosina 2004 ja 2005 koeravustus ja tällöin havaittiin, että Lahnajärveen on ilmestynyt jostain syystä täplärapuja. Tämän johdosta jokirapukaan ei Lahnajärveen istutettu.

Eniten Lahnajärven osakaskuntaa huolestutti vuonna 2004 aikana jokirapujen romahdusmainen väheneminen osakaskunnan järvistä. Erityisesti Lahnajärvi ja Salmijärvi olivat vuosikymmenien ajan olleet hyviä rapujärviä. Tasavallan Presidentinkin, Urho Kekkosen tiedettiin olleen ravustamassa Lahnajärven laskujoessa muutaman sadan metrin päässä Lahnajärvestä.